

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Formålet med forslaget er at indsætte bestemmelse om gebyrer i fiskeriloven. Indføringen er reelt set ikke ny, da den tidligere har været fastsat i finansloven. Flytningen af bestemmelsen er i tråd med retningslinjerne for lovgivning i Grønland.

Endvidere foreslås det, at man pålægger rente ved forsinket eller manglende betaling af gebyret, samt at bøder givet i henhold til loven skal tilfalde Landskassen.

2. Hovedpunkter i forslaget

Lovforslaget indeholder en revidering af bestemmelserne om brugerbetaling indført ved Inatsisartutlov nr. 17 af 3. december 2009, hvormed der menes omkostningsdækning via indførelsen af gebyrer.

Bestemmelserne om betaling af gebyr ved udstedelse af licenser og tilladelser samt afgift på kvoter i det havgående fiskeri og kystnære rejefiskeri blev indført ved Inatsisartutlov nr. 17 af 3. december 2009 om ændring af Landstingslov om fiskeri. Her blev brugerbetaling introduceret som et tiltag for, at Naalakkersuisut kunne nedbringe de administrative omkostninger.

I forbindelse med at gebyrernes størrelse fremadrettet skal fastlægges med hjemmel i fiskeriloven, har Naalakkersuisut samtidig foretaget en evaluering af den eksisterende ordning med brugerbetaling gennem gebyrer.

Den har vist, at manglende betaling af gebyrer for udstedelse af tilladelser og licenser i det kystnære fiskeri har ført til en øget administrativ byrde for Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, som følge af arbejde med at udarbejde rykkerskrivelser og i visse tilfælde efterfølgende overdragelse til inkasso.

Naalakkersuisut ønsker med nærværende lovforslag for det første, at manglende betalinger af gebyrer skal pålægges morarente i henhold til gældende rentelov. Det vil ved lovforslagets fremsættelse sige diskontoen plus 7 %. Naalakkersuisut ønsker for det andet, at der i bekendtgørelsesform fastsættes skærpede regler om, at borgere og selskaber, som ikke betaler hele eller dele af gebyret, ikke efterfølgende vil være berettiget til en ny tilladelse og licens til fiskeri, førend det skyldige beløb inklusive morarenter er indbetalt til Landskassen.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>

	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I Landstingslov nr.18 af 31. oktober 1996 om fiskeri, som ændret ved blandt andet Inatsisartutlov nr. 17 af 3. december 2009 og senest ved Inatsisartutlov nr. 5 af 4. juni 2012, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 14.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut kan ved udstedelse af licenser og tilladelser til kystnært fiskeri opkræve et gebyr, hvis størrelse fastsættes på grundlag af udgifterne til administration i forbindelse med udstedelse af licenserne og tilladelserne. Gebyret opkræves dog ikke for licenser og tilladelser til kystnært fiskeri efter rejer.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Beløbsstørrelsen for gebyret nævnt i § 14, stk. 5 fastsættes i Inatsisartuts finanslov.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Virksomheder (personer, selskaber, partrederier med flere), der af Naalakkersuisut er meddelt kvoter til havgående fiskeri eller til kystnært fiskeri efter rejer betaler en årlig afgift af kvoten til landskassen. Afgiften opkræves med henblik på dækning af udgifter til kontrol med fiskeriaktiviteter.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Afgiften for tildeling af kvoter, jfr. § 14, stk. 7, fastsættes i Inatsisartuts finanslov.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Naalakkersuisut kan i bekendtgørelsesform fastsætte nærmere regler om administration af gebyrbetalingen efter § 14 stk. 5 og om afgiftsbetalingen efter § 14, stk.7.</p> <p><i>Stk. 10.</i> I forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. Aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber, foreninger, selvejende</p>	<p>§ 14 a. Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om opkrævning af gebyrer for udstedelse af licenser og tilladelser til kystnært fiskeri. Dette gebyr opkræves dog ikke for licenser og tilladelser til kystnært fiskeri efter rejer, for hvilke der betales gebyr efter stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte bestemmelser om opkrævning af et årligt gebyr fra virksomheder og personer, som er meddelt tilladelser og tildelt kvoter til havgående fiskeri eller til kystnært fiskeri efter rejer.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere bestemmelser om administrationen af betaling af gebyrer efter stk. 1 og 2, herunder også bestemmelser, som afskærer gebyrskyldnere fra på ny at opnå tilladelser eller licenser i henhold til fiskeriloven, førend det skyldige beløb, inklusive morarenter, er betalt.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ved manglende betaling af gebyrer, der er fastsat i medfør af denne Inatsisartutlov, tillægges rente i henhold til rentelovens bestemmelser om beregning af renter efter forfaldsdato. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. og regnes fra den dag, hvor der senest kunne foretages rettidig betaling.</p>

institutioner og fonde vil kunne idømmes bøde for overtrædelse af bestemmelserne.	
	3. Efter § 33, stk. 4, indsættes: ”Stk. 5. Bøder, der idømmes efter stk. 1-4, tilfalder Landskassen.”
	§ 2 Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2013.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Det to-strengede brugerbetalingssystem indført ved Inatsisartutlov nr. 17 af 3. december 2009 forslås videreført således, at:

- Det fortsat vil koste 1.500 kr. at opnå licens og tilladelse til kystnært fiskeri (dog bortset fra kystnært fiskeri efter rejer).
- Det havgående fiskeri samt det kystnære fiskeri efter rejer vil ligeledes fortsat blive belagt med et gebyr (tidligere benævnt afgift) på 60 kr. pr. tons, beregnet ud fra de meddelte kvoter. Gebyrerne kan reguleres op eller ned af Naalakkersuisut i bekendtgørelsesform, således de konstant svarer til de forventede omkostninger i form af tidsforbrug og andre administrative udgifter hos Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

For så vidt angår de økonomiske og administrative konsekvenser for de berørte personer og selskaber, antages det, at lovændringen ikke vil medføre yderligere omkostninger, idet lovforslaget ikke påtænkes at ændre ved den eksisterende brugerbetalingsmodel i den nugældende lov.

Det må imidlertid forventes, at de personer og selskaber, som for fremtiden ikke betaler gebyret rettidigt eller slet ikke betaler gebyret, må imødesee forøgede udgifter som følge af lovforslaget, idet Naalakkersuisut dels ønsker manglende betaling af gebyr pålagt morarente, og dels ønsker fastsat regler i bekendtgørelsesform, hvorved personer og selskaber som ikke har betalt hele eller dele af gebyret et år, ikke vil være berettiget til licens og tilladelse til fiskeri i et efterfølgende år, førend det skyldige beløb inklusive morarenter er indbetalt til Landskassen.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Lovforslaget forventes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser. Forslaget vurderes heller ikke at have konsekvenser for folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget forventes ikke have andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget er sendt i høring hos KANUKOKA, SIK, Grønlands Arbejdsgiverforening, NUSUKA, KNAPK, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked, Departementet for Sundhed, Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø, Råstofdirektoratet og Departementet for Finanser. Høringsperioden var fem uger.

Det er modtaget høringssvar fra SIK, Departementet for Finanser samt Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked.

Departementet for Finanser, samt Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked havde ingen kommentarer til forslaget.

SIK er indforstået med, at der betales gebyr for administrationen i forbindelse med udstedelse af licens. Derimod mener SIK ikke, at indførelsen af forsinkelsesrente vil have den ønskede virkning. Herudover mener organisationen, at det bør forhandles med indhandlingsstederne for at sikre en højere indhandlingspris, så fiskerne kan betale gebyret.

Høringssvarene har ikke foranlediget ændringer i forslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr.1

Bestemmelsen ophæver § 14, stk. 5-10 i den gældende fiskerilov.

Den gældende fiskerilovs § 14, stk. 5, bemyndiger Naalakkersuisut til at opkræve gebyr ved udstedelse af licenser og tillader til kystnært fiskeri, bortset fra kystnært fiskeri efter rejer. § 14, stk. 6, bestemmer, at gebyrets størrelse fastsættes i finansloven. § 14, stk. 7, fastsætter, at kvotehavere i det havgående fiskeri og i det kystnære rejsefiskeri skal betale en årlig afgift til dækning af udgifter til fiskerikontrollen. § 14, stk. 8, bestemmer, at afgiftens størrelse fastsættes i finansloven. Endelig bemyndiger § 14, stk. 9, Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om administrationen af henholdsvis gebyr- og afgiftsbetalingen.

De nævnte bestemmelser foreslås erstattet af en ny bestemmelse: § 14a. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

§ 14, stk. 10, som ligeledes foreslås ophævet, bestemmer, at der i forskrifter, som udstedes i medfør af fiskeriloven, kan fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelse af forskriftens bestemmelser, og at også juridiske personer som f.eks. selskaber og foreninger, skal kunne idømmes bøde. Bestemmelsen foreslås ophævet, fordi en tilsvarende bestemmelse findes i fiskerilovens § 33, stk. 2-3.

Til nr. 2

Til stk. 1-3

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 14 stk. 5-6 i den gældende fiskerilov med den ændring, at størrelsen af gebyret for fremtiden fastlægges i bekendtgørelsesform frem for i finansloven.

Hjemmel til at fastsætte og opkræve gebyrer skal være angivet i loven, men selve gebyrets størrelse og administrationen af gebyrbetaling mv. fastlægges i bekendtgørelsesform.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 14 stk. 7-8 i den gældende fiskerilov, ligeledes med den ændring, at gebyrets størrelse fastsættes i bekendtgørelsesform frem for i finansloven, samt med den ændring at ordet "afgift" udgår og erstattes af ordet "gebyr".

Der tilsigtes ingen ændring i forståelsen af bestemmelsen med den pågældende ændring. Ændringen er alene foretaget for sikre en korrekt forståelse af den i 2009 indførte ordning i fiskeriloven med brugerbetaling. Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til den daværende bestemmelse, at " Det skal bemærkes, at såvel gebyret som afgiften er ment som en brugerbetaling, med henblik på dækning af udgifterne til Grønlands Fiskerilicenskontrol.". Da afgiften således reelt har været en brugerbetaling for udgifterne til Grønlands Fiskerilicenskontrol, er det Naalakkersuisuts opfattelse, at ordet "afgift" er noget misvisende og derfor med nærværende lovforslag ændres til det som det er - et "gebyr".

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til § 14, stk. 9, i den gældende fiskerilov, men bemyndiger endvidere Naalakkersuisut til at fastsætte regler, som afskærer personer og juridiske personer, som ikke fuldt ud har betalt et skyldigt gebyr, fra på ny at opnå tilladelser eller licenser i henhold til fiskeriloven, førend det skyldige beløb, inklusive morarenter, er betalt.

Til stk. 4.

Naalakkersuisut har brugt betydelige ressourcer på at inddrive skyldige beløb for manglede indbetalinger af gebyrer i henhold til gældende § 14 i fiskeriloven.

Naalakkersuisut finder det uacceptabelt at skulle bruge ressourcer på at inddrive skyldige beløb til Landskassen som følge af manglende betalinger af gebyrer. Naalakkersuisut ønsker med lovforslaget derfor at fastsætte, at eventuelle udestående betalinger af gebyrer skal tillægges morarenter, såfremt betaling ikke sker rettidigt.

Bestemmelsen i forslaget henviser derfor til renteloven. Den rentesats, der gælder for sådanne krav, er i henhold til renteloven fastsat til den til enhver tid fastsatte officielle diskonto med tillæg af 7 pct. Renteloven er ved kongelig anordning nr. 991 af 14. oktober 2011 sat i kraft i Grønland til ikrafttræden 1. november 2011.

Til nr. 3

Bestemmelsen indføres for at sikre at bøder i henhold til loven tilfalder Landskassen, og ikke - som det ellers ville være tilfældet - Statskassen.

Til § 2.

Inatsisartutloven foreslås at træde i kraft den 1. januar 2013.